

tionalitetsgrupper eller inden for visse typer forretningsvirksomhed mv., og om herboende referencer på den baggrund skal tilsiges til at give personligt fremmøde i forbindelse med behandlingen af sådanne visumansøgninger. Mødeforummet skal i den forbindelse inddrage ressourcemæssige hensyn hos Udlændingestyrelsen og politiet.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 8.

3.2. Referencens oplysningspligt

Som beskrevet ovenfor under afsnit 2.2. vil Udlændingestyrelsen i forbindelse ved vurderingen af immigrationsrisikoen tillægge det væsentlig betydning, hvis en herboende reference er villig til at stille økonomisk sikkerhed, hvilket indebærer, at der fremover vil være flere udlændinge, som får mulighed for at komme på besøg her i landet.

Regeringen finder – med henblik på at imødegå misbrug i form af, at en herboende reference flere gange inviterer udlændinge til Danmark, som misbruger visuminstituttet – at den herboende reference i forbindelse med udfyldelse af referenceskemaet skal oplyse, om den pågældende tidligere har haft besøg af visumansøgere, og om visumansøgeren i givet fald i forbindelse med besøget har udvist en sådan adfærd, som efter lovforslaget kan begrunde, at et beløb, der er stillet som økonomisk sikkerhed, forfalder til betaling. Referencen skal afgive oplysningerne på tro og love efter straffelovens § 161, jf. udlændingelovens § 40, stk. 4.

Forslaget, der ikke kræver ændring af udlændingeloven, vil blive gennemført ved en ændring af det spørgeskema, som den herboende reference skal udfylde i forbindelse med en visumansøgning.

For så vidt angår betydningen af, at en herboende reference tidligere har haft besøg af en visumansøger, der har udvist en sådan adfærd, som efter lovforslaget kan begrunde, at et beløb, der er stillet som økonomisk sikkerhed, forfalder til betaling, for en udlænding, der aktuelt ansøger om visum med henvisning til den pågældende reference, henvises til afsnit 2.2.

3.3. Ansøgerens oplysningspligt om strafbare forhold

Arbejdsgruppen foreslår, at udlændinge, der ansøger om visum til Danmark, i ansøgningen skal give oplysninger om strafbare forhold på tro og love, jf. straffelovens § 161, med den virkning, at et meddelt visum vil kunne inddrages, og udsendelse kunne ske, hvis ansøgeren afgiver urigtige oplysninger herom, som udlændingemyndighederne bliver bekendt med.

Regeringen er enig heri.

Både Schengenkonventionen, udlændingeloven og udlændingebekendtgørelsen indeholder bestemmelser

om muligheden for at opnå visum for en visumansøger, der er dømt for strafbart forhold.

Efter udlændingelovens § 3 a, 1. pkt., skal udlændinge, der er udvist af Danmark med indrejseforbud, have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. For sådanne udlændinge gælder en strengere visump-raksis. Denne praksis er beskrevet i Integrationsministeriets visumpraksisnotat af 30. september 2003.

Efter udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 7, kan en udlænding, der ikke har opholdstilladelse her i landet, afvises ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, hvis hensyn til Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Visum med gyldighed for alle Schengenlande kan kun udstedes, hvis den pågældende ikke udgør en trussel for Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller nationale sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 4.

Visum til indrejse og ophold i Schengenlandene er bl.a. betinget af, at den pågældende ikke er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet, jf. Schengenkonventionens artikel 5, stk. 1, litra d.

Uønskede udlændinge, der kan indberettes, er ifølge Schengenkonventionens artikel 96 bl.a. udlændinge, der må formodes at udgøre en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed eller mod statens sikkerhed. Dette gælder i særdeleshed, når en udlænding er idømt frihedsstraf af en varighed på mindst 1 år på grund af en strafbar handling, når der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået alvorlige strafbare handlinger, herunder narkotikaforbrydelser, eller når der foreligger konkrete indicier, der lader formode, at den pågældende har til hensigt at begå sådanne handlinger på medlemslandets område. Endvidere kan en udlænding indberettes som uønsket i Schengeninformationssystemet, hvis udlændingen tidligere er blevet udsendt, afvist eller udvist, når disse foranstaltninger ikke er blevet udskudt eller suspenderet, og de indebærer eller er ledsaget af et indrejseforbud eller eventuelt et forbud mod at tage ophold som følge af en overtrædelse af de nationale bestemmelser om udlændinges indrejse eller ophold.

Udlændinge, der er indberettet til Schengeninformationssystemet, skal nægtes indrejse i Schengenområdet, medmindre et Schengenland giver den pågældende særlig tilladelse til at indrejse i det pågældende Schengenland af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, jf. Schengenkonventionens artikel 5, stk. 2.